

Τετράδιο παραμυθιών

Των μαθητών του Α1

1^ο 12/θ ΠΠΔΣΤΑ Μαράσλειο

Σχολικό έτος 2012-2013

Η παρέα μας

Αγγέλου Αντώνης
Αλεξάνδρου Νίκος
Ανδρέου Φωτεινή
Ανδρουτσοπούλου Αναστασία
Γολεγός Αντώνης
Δημητροπούλου Κωνσταντίνα
Δημόπουλος Ευάγγελος
Ζακυνθινού Μάργυ
Θεοδώρου Ιόλη
Καλαθάς Νικόλας
Καστάνης Αναστάσης
Κολίτση Χρυσάνθη
Κοτσιούγκ Δαρία
Κουβαράς Αντώνης
Κουμιάν Δήμητρα
Κουναλάκη Αναστασία
Κουρκούτας Σταύρος
Κυβετός Σέργιος
Κύκνα Ιωάννα
Κυλίτη Δήμητρα
Κυρκιλή Θάλεια
Μαυροβουνιώτη Ιωάννα
Μόσχου Κάτια
Μπελεσάκου Ξένια

Εμπνεύστηκε...

Ονειρεύτηκε...

Φαντάστηκε...

Σκέφτηκε....

Δημιούργησε...

Το άσπρο άλογο

Σε ένα αγρόκτημα ζούσε ο Άρης, το άσπρο άλογο, με το αφεντικό του τον κ.Αριστείδη. Μια μέρα συνάντησε ένα άλλο άλογο την Αντονέλα και έγιναν αχώριστοι φίλοι. Από την αγάπη τους γεννήθηκε στον αχυρώνα, ο Άνεμος, έτσι ονόμασαν το μικρό πουλαράκι. Η αγελάδα με την αλεπού, του χάρισαν ένα αρκουδάκι για να κοιμάται μαζί του.

Στον Άρη και την Αντονέλα άρεσε να αράζουν στην ακρογιαλιά, ενώ ο Άνεμος έπαιζε με την άμμο. Τους άρεσε να τρώνε αρακά, ανανά και αχλάδια.

Ενώ απολάμβαναν τον ουρανό, σκέφτηκαν πως θα ήθελαν να ταξιδέψουν με αεροπλάνο ή αερόστατο στην Αμερική, την Αφρική και την Αυστραλία. Ο Άνεμος κοιτώντας τα αστέρια είπε πως θέλει να γίνει αστροναύτης. Ένας άγγελος που τον άκουσε από ψηλά, χαμογέλασε.

Άφησαν τα σχέδιά τους για τον Απρίλιο ή τον Αύγουστο, που ο καιρός θα ήταν καλύτερος, και ξεκίνησαν με την άμαξα του κ. Αριστείδη να πάνε στην Αθήνα, να δουν τα αρχαία. Ένας αστυνόμος τους είπε πως δεν πρέπει να τα ακουμπήσουν. Ανέβηκαν στην Ακρόπολη και θαύμασαν το ναό της Αθηνάς, τον Παρθενώνα.

Ο βρωμιάρης βάτραχος

Ο Βασίλης, ένας βρωμιάρης βάτραχος, ταξίδεψε από τη Βάρκιζα σε ένα βουνό της Βρετανίας, για να βρει το Βάκη το βοσκό, που βόσκαγε βουβάλια και βόδια. Θα μάζευαν βότανα για τη βαρυστομαχιά κάτω από τις βελανιδιές.

Ο Βασίλης ζούσε σε μια λίμνη με βρομόνερα και κάθε βράδυ έκανε βαράκια και έτρωγε βερίκοκα για είναι δυνατός. Το έκανε για να αρέσει στη βατραχίνα τη Βασιλική με τη βελούδινη βυσσινί κορδέλα.

Του άρεσε να διαβάσει βιβλία κάνοντας βαρκάδα μέσα στο βούρκο με τα βούρλα. Διάβαζε βιβλία για βασιλιάδες και βασιλόπουλα, βασίλισσες και βασιλοπούλες, βαρόνους και βεζίρηδες. Βαριαναστέναζε και βούρκωνε που δε ζούσε κι αυτός σε βασίλειο.

Το βράδυ, που η Βασιλική αποφάσισε να κάνει βαρκάδα μαζί του, έπιασε μια βροχή και η βάρκα γέμισε νερά και βούλιαξε στο βυθό. Ευτυχώς τα βατραχάκια πρόλαβαν και βούτηξαν στο νερό. Ως το βραδάκι βρέθηκαν στη Βενετία να κάνουν βαρκάδα σε μια γόνδολα .

Η γοργόνα και ο γλάρος

Κάποτε στη **Γαλλία**, ζούσε μια **γοργόνα γαλανομάτα** με **γαλάζια** μαλλιά, που τη έλεγαν **Γαλήνια** και φορούσε **γυαλιά**. Παρέα μοναδική στη **γη** είχε το **γλάρο** το **Γιάννη**, που την είχε σώσει από τα δίκτυα ενός **γαλατά** που ψάρευε, σκίζοντάς τα με το ράμφος του.

Της άρεσαν οι **γαρδένιες**, το **γιασεμί** και τα **γαρίφαλα**, αν και μερικές φορές πάθαινε αλλεργία από τη **γύρη** τους. Κάθε πρωί **γύμναζε** την ουρά της **για** να μπορεί να κολυμπάει **γρήγορα**.

Αγαπημένο της παιχνίδι ήταν ένα **γιο-γιο** που το είχε βρει ξεχασμένο στο **γιαλό**.

Ο **γλάρος** στα ταξίδια του είχε κάνει πολλούς φίλους. Ένα **γέρικο γεράκι**, ένα **γλυκό γορίλα**, ένα **γρύλλο**, ένα **γελαστό γουρούνι**, ένα **γλεντζέ γάιδαρο** και μια **γάτα** με **γκρι** απαλή **γούνα**.

Αυτός και η **Γαλήνια**, είχαν βαρεθεί να τρώνε κάθε μέρα **γόπες**, **γάβρο**, **γατόψαρα**, **γλώσσες** και **γαρίδες**.

Θα μπορούσαμε να φάμε **γιουβέτσι**, **γαρδούμπα** ή **γαλοπούλα γεμιστή**, σκέφτονταν. Πιο πολύ όμως, επιθυμούσαν να φάνε **γλυκά**. **Γαλακτομπούρεκο**, **γαλατόπιτα**, **γλειφιτζούρια**, **γαλακτοφέτες**, **παγωμένο γιαουρτάκι** με **γαρνιτούρα**, και **γρανίτες**.

Δεν ήξεραν όμως που να τα βρουν. **Για** καλή τους τύχη, ένα **καράβι** ερχόταν από την **Γουατεμάλα** φορτωμένο **γλυκά**. Βούλιαξε στα ανοιχτά και η **θάλασσα γέμισε γλυκά**. Άρχισαν να τρώνε **γρήγορα γεμάτοι** χαρά και στο τέλος, έκαναν **γαργάρες** με **γάργαρο** νερό για να ξεπλύνουν τα δόντια τους. **Για** να χωνέψουν, άρχισαν να **γαργαλιούνται** και έσκασαν στα **γέλια**.

Το Δέλτα δακρύζει

Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου και το Δ πήρε το δρόμο για τη δουλειά του δακρυσμένο, γιατί πονούσε η κοιλιά του και το δόντι του. Είχε φάει δέκα δαμάσκηνα και κατά λάθος δάγκωσε και δύο κουκούτσια.

Ένας δασοφύλακας που κρατούσε δάφνες το είδε να δροσίζεται κάτω από ένα δέντρο και του είπε:

- Μοιάζεις με τα έλατα του δάσους!

Μια δασκάλα είπε:

- Μοιάζεις με τρίγωνο και τριγωνάκι που λένε τα κάλαντα!

Ο δήμαρχος είπε:

- Μοιάζεις με σκηνή Ινδιάνου!

Μια δεσποινίδα είπε:

- Μοιάζεις με διαμάντι σε δαχτυλίδι!

Ένας δημοσιογράφος είπε:

- Μοιάζεις με την άκρη ενός βέλους!

Μπορεί να μοιάζω με όλα αυτά, αλλά εγώ είμαι το Δέλτα. Κι αν θέλετε να μάθετε, πολλές λέξεις αρχίζουν από μένα. Ακούστε μερικές: δάχτυλο, δάσκαλος, δαχτυλήθρα, δύο, δέκα, δώδεκα, δεκάδα, δελφίνι, δόξα, δέρμα, δεξαμενή, δεξίωση, δημητριακά, Δήμητρα, Διονύσης, δημοκρατία, διαβήτης, διαδήλωση, δωμάτιο, διευθυντής, δικαστής, δίχτυ, δικηγόρος, δόντι, δράκος, δυνατός, δεινόσαυρος...

Δεν θα ήθελα να είμαι όμως στη λέξη δυστυχία. Με στενοχωρεί πολύ. Και δάκρυσε πάλι.

Αυτά είπε και έτρεξε να χωθεί στο σπίτι του, το λεξικό.

Η πολιτεία «Έψιλον ένα»

Η πολιτεία «Έψιλον Ένα» είχε πάρα πάρα πολλούς ευτυχισμένους κατοίκους. Σας τους παρουσιάζουμε:

Το Ένα ήταν εντομολόγος.

Το Έξι έκοβε έλατα στο δάσος.

Το Επτά έκανε εργασίες γλώσσας και έλεγε: «να ένα ελάφι».

Το Εννιά φώναζε: «Ερατώ έλα να κάνουμε ενόργανη».

Το Έντεκα διάβαζε εφημερίδα ΕΘΝΟΣ.

Το Εξήντα έκοβε ελιές, τις έλιωνε στο ελαιοτριβείο και έφτιαχνε ελαιόλαδο.

Το Εβδομήντα επισκεύαζε ενυδρεία.

Το Ενενήντα ενθουσιαζόταν όταν δεν πλήρωνε εφορία.

Το Εκατό ταξίδευε με περιπολικό.

Το Εξακόσια ήθελε να εξερευνήσει την έρημο.

Το Εφτακόσια είχε φίλο τον εξωγήινο ΕΤ.

Το Εννιακόσια είχε ένα ελικόπτερο.

Το 1.000 ήταν ερωτευμένο.

Το 1.000.000 επισκεύαζε το έλκηθρο του Αη-Βασίλη.

Το 1.000.000.000 εργαζόταν σε εργοστάσιο.

Το 1.000.000.000.000 έκανε έργα ζωγραφικής με την Ερμιόνη.

...Εεεε! Εξαντληθήκαμε!

Οι κάτοικοι της «Έψιλον Ένα» δεν έχουν τέλος. Έλα να τους γνωρίσεις από κοντά. Σε περιμένουν.

Ζάχαρη... ζύμη....

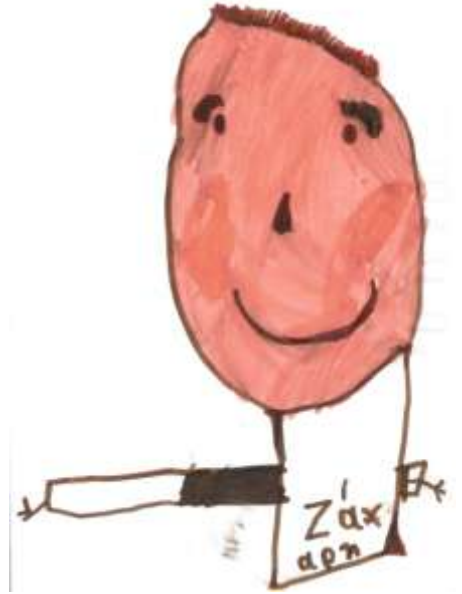
Ο **Ζαχαρίας**, ένας ζωόφιλος **ζαχαροπλάστης** που είχε μια **ζέβρα** και μια **ζαργάνα**, ζύμωνε στο **ζαχαροπλαστείο** του μια ζύμη. Έβαζε μπόλικη **ζάχαρη** για να είναι γλυκιά γλυκιά.

Έτσι έφτιαξε ένα **ζυμαρένιο** κουκλάκι, με μια **ζακάρ** **ζακετούλα** από αμυγδαλόπαστα και το άφησε πλάι στη **ζυγαριά**.

Η **ζαχαρονεράιδα** που το είδε αποφάσισε να του δώσει **ζωή** και όνομα. Του έριξε λίγη **ζάχαρη** άχνη και μεμιάς το κουκλάκι **ζωντάνεψε**. Το όνομά του, **Ζαχαρένιος**.

Ο **Ζαχαρένιος** σκέφτηκε να βρει ένα μέρος για να χτίσει το σπιτάκι του. Αποφάσισε να το φτιάξει στη **Ζαχάρω**. Πήρε **ζελεδάκια**, **ζαχαρωτά** , **ζελατίνα** , κύβους **ζάχαρης** και ξεκίνησε. Η **ζάχαρη** έκανε τα **ζουζούνια** να **ζουζουνίζουν** γύρω του. **Ζεσταινόταν** από τη **ζέστη** όμως και έβγαλε τη **ζακετούλα** του για να μην του έρθει **ζαλάδα**. Μέχρι να το τελειώσει , η **ζαχαρονεράιδα** τού γνώρισε τη **Ζαχαρούλα** και την παντρεύτηκε. Έκαναν ένα κοριτσάκι τη **Ζαχαρένια** που ήταν **ζιζάνιο**. Λέρωνε τα **ζιπουνάκια** της και έριχνε **ζουζουνάκια** στη ζύμη. Ο **Ζαχαρένιος** ήταν λίγο **ζηλιάρης** και **ζήλευε** τον **Ζαχαρία** το **ζαχαροπλάστη**. Η **Ζαχαρούλα** ήταν **ζημιάρα**. Έριχνε τη **ζάχαρη** κάτω. Έτσι δεν κατάφερναν ποτέ να κάνουν **ζαχαρωτά** σε σχήμα **Z** που ήταν το όνειρό τους.

Αποφάσισαν να πάνε διακοπές στη **Ζάκυνθο** και στη **ζούγκλα** για να δουν τα άγρια **ζώα** .

Ο Ησυχούλης

Μια ηλιόλουστη ημέρα, ο ήλιος τρύπωσε να ακούσει τις ιστορίες που φτιάχναμε για το η .Βλέπετε ήταν το αγαπημένο του γραμματάκι. Έτσι γαργάλησε το απαλό αυτάκι του **Ησυχούλη**. Μεμιάς ο **Ησυχούλης** ζωντάνεψε....

- Γεια σας, είπε τεντώνοντας τα χεράκια του.

Επιτέλους μπορώ να μιλάω. Θέλετε να παίξουμε; Εμείς δεν πιστεύαμε στα μάτια μας. Κάναμε τόση **ησυχία** που ακόμα και ο **Ησυχούλης** παραξενεύτηκε.

- Καλά ξέρετε ότι με κουράζει η κυρία Φασαρία αλλά τώρα που εγώ μιλάω , εσείς κάθεστε σαν αγάλματα; Ελάτε να παίξουμε το παιχνίδι με τους **ήχους!** Άντε γιατί θα αρχίσω να σας γαργαλάω.

Αρχίσαμε να παίζουμε προσπαθώντας να μαντέψουμε **ήχους**. Ύστερα διαβάσαμε τους άθλους του **Ηρακλή**, του **ήρωα** της Μυθολογίας και ο Αντώνης είπε ότι το **Ηράκλειο** πήρε το όνομά του από τον **Ηρακλή**.

Κόντευε πια απόγευμα και ο **ήλιος** κουράστηκε. Πήγαμε όλοι μαζί πάνω σε ένα **ηφαίστειο** για να τον αποχαιρετήσουμε, βλέποντας το **ηλιοβασίλεμα**. Εκεί συναντήσαμε και πολλούς **ηλικιωμένους ηθοποιούς**.

Για κακή μας τύχη έγινε έκρηξη στο **ηφαίστειο**. Εμείς βρεθήκαμε να περιπλανόμαστε στο **ηλιακό** σύστημα. Ο **Ηλίας** ξαφνικά είδε ένα σπάνιο λουλούδι. Ο **ήλιος** το είπε **ηλιοτρόπιο**. Κόψαμε ένα και ο **Ησυχούλης** το έδωσε στην αγαπημένη του την Κωνσταντίνα.

ΘΑΛΑΣΣΟ...

Η **Θάλεια**, σπουδαία **θαλασσοπόρος** ταξίδευε στις **θάλασσες** φορώντας **θαλασσί** καπέλο. Παρακαλούσε τον **θεό** της **θάλασσας**, τον **Ποσειδώνα**, να μην κάνει **θαλασσοταραχή** και **θαλασσοπνίγεται**. Το καράβι της το συνόδευαν **θαλασσοπούλια**.

Μια μέρα που **θαμπόφεγγε**, είδε από το κατάστρωμα μια **θολή** σκιά. Πήρε το τηλεσκόπιο και τι να δει! Ένα **θαλάσσιο** τέρας! Ένας **θαλασσόσαυρος**. Το σπάνιο τέρας την άρπαξε και την πήγε σε μια **θαλασσοσπηλιά**. Εκεί συνάντησε **θαυμάσια θαλασσόψαρα** και έγινε φίλη με μια **θαλασσογοργόνα** που ζούσε σε ένα **θαλασσόβραχο**.

Η **Θάλεια** όμως ήθελε να γυρίσει στο καράβι της για να γνωρίσει κόσμους **θαυμαστούς**. Το **θαλάσσιο** τέρας της είπε:

- « Θα σε αφήσω να γυρίσεις στο **θαλασσοκάραβό** σου αν μου απαντήσεις σε μια ερώτηση. Πώς λέγονται οι πίνακες ζωγραφικής που έχουν θέμα τους την **θάλασσα**;»

- « Το βρήκα! **θαλασσοζωγραφίες!** »

- «Όχι»

- «Μήπως **θαλασσοτοπία**;»

- «Όχι»

- « Μήπως **θαλασσοπίνακες**;»

- «Όχι, και έχεις μια ευκαιρία ακόμα. Σκέψου καλά.»

Η **Θάλεια** δεν ήξερε τι να πει. Άρχισε να κλαίει και η **θαλασσογοργόνα** που τη λυπήθηκε, κάτι της ψιθύρισε στο αυτί.

- «**Θαλασσογραφίες!**», φώναξε δυνατά η **Θάλεια**.

- «Σωστά.»

Τότε ο **θαλασσόσαυρος** την ανέβασε στην πλάτη του, την άφησε πάνω στο καράβι της και η **θαρραλέα Θάλεια** η **θαλασσοπόρος** συνέχισε τα **θαλασσοταξίδια** της.

Ο Ιάσοντας ο ιπποπόταμος

Ο **Ιάσοντας**, ένας **ιδιοφυής ιπποπόταμος**, ήταν **ικανός** να κάνει **ισορροπία** πάνω σε έναν **ίππο**. Έκανε **ιππασία** και ονειρευόταν να ταξιδέψει με ένα **ιστιοφόρο**, να γίνει **ιππότης**, να ανοίξει **ιχθυοπωλείο** ή να πάει στο **ιππικό**.

Είχε τα γενέθλιά του τον **Ιανουάριο**, τη γιορτή του τον **Ιούνιο** και πήγαινε διακοπές τον Ιούλιο. Όταν είχε χρόνο διάβαζε **ιστορίες**.

Μια φορά είχε **ιδρώσει** από τη ζέστη και κάθισε στον **ίσκιο** μιας **ιτιάς** να δροσιστεί. Τον πήρε ο ύπνος και ονειρεύτηκε ότι ταξίδευε με ένα **ιστιοφόρο**. Πήγε σε μέρη καταπληκτικά. Στην **Ιαπωνία**, την **Ιταλία**, την **Ισπανία**, την **Ιρλανδία** και την **Ινδία**.

Γνώρισε κι ένα **Ινδιάνο** στην Αμερική που έψαχνε για **ιώδιο** σε ένα **ιατρείο**. Στο τέλος, βρέθηκε σε ένα ελληνικό νησί, την **Ικαρία**. Μια **μπρεσιονίστρια** ζωγράφος, η **Ιωάννα**, που ζωγράφιζε με έντονα χρώματα και δεν αγαπούσε πολύ το μαύρο, του διηγήθηκε την **ιστορία** του **Ίκαρου** που έλιωσαν τα φτερά του, που ήταν φτιαγμένα από κερί, επειδή δεν άκουσε τον πατέρα του το Δαίδαλο και πλησίασε τον ήλιο. Έτσι έπεσε σ' εκείνον τον τόπο και ονομάστηκε **Ικαρία**. Του μίλησε και για τον Οδυσσέα από την **Ιθάκη**. Του έμαθε τα χρώματα της **ίριδας**.

Όμως μια φωνή τον ξύπνησε:

- « Ξύπνα, ώρα να κάνουμε τη βόλτα μας!» Ήταν ο **ίππος** του που χλιμίντριζε .

- «Σε **ικετεύω!** Άσε με να κοιμηθώ!» είπε ο **Ιάσοντας ο ιπποπόταμος**. Βλέπετε δεν ήθελε να χάσει την **Ιωάννα**.

Το κόκκινο καπέλο

Το **κόκκινο καπέλο** της **Κωνσταντίνας** **κρεμόταν** στην πλάτη μιας **κίτρινης κουνιστής καρέκλας**. Έκανε **καλή** παρέα με το **καφέ καρό** μαξιλάρι της. Πάνω του είχε **καρπουζάκια, καρότα** και **καρδούλες κατακόκκινες**.

Σήμερα που ήταν **Κυριακή**, η **Κωνσταντίνα** **κάλεσε** την **Κάτια** να πάνε στις **κούνιες**. Πρώτα όμως την **κέρασε** μια **κούπα κακάο** και έκαναν **κολλάζ**.

Πήραν τα **καπελάκια** τους και ξεκίνησαν. Αν και ήταν ακόμα **καλοκαίρι** στη γωνιά του δρόμου είδαν έναν **καστανά** που έψηνε **κάστανα** και **καλαμπόκια** που τα έβγαζε από ένα **καλάθι**.

Πιο **κει** ένα **κουταβάκι** προσπαθούσε να **δαγκώσει** ένα **κόκαλο**.

Σε μια **καρυδιά** **κελαηδούσαν** ένα **καναρίνι**, μια **καρακάξα**, ένα **κοράκι** και **ενοχλούσαν** την **κουκουβάγια** που **κοιμόταν**.

Το **κόκκινο καπελάκι** πιάστηκε από ένα **κλαδί** και βρέθηκε στην **καρυδιά**.

«Ουφ!», ακούστηκε μια φωνή. «Είχα **κουραστεί** να μένω στο **κεφάλι** της **Κωνσταντίνας**. **Καιρός** να γυρίσω τον **κόσμο**». Ήταν ένας **μικροσκοπικός ανθρωπάκος** που **κρυβόταν** μέσα στο **κόκκινο καπέλο**. Είχε **ανοίξει** μια **τρυπούλα** και **κατασκόπευε**. Το **καναρίνι** **χώθηκε** στο **καπέλο** και από το **βάρος** έπεσαν πάνω σε μια **κάμπια**. Σύρθηκαν και **ξαφνικά** ένα **κουλουράκι** **κύλησε** και **χώθηκε** κι αυτό **κάτω** από το **καπέλο**.

Καταχαρούμενοι, ξεκίνησαν από την **Καβάλα** να **γνωρίσουν** τον **κόσμο**, **πότε πετώντας**, **πότε περπατώντας**, **πότε κυλώντας**.

Λαγουδάκια....

Ο λαγός ο Λάμπρος και η λαγουδίνα Λαμπρινή λιάζονταν στη λιακάδα, ψάχνοντας λέξεις στο λεξικό για να αποκτήσουν λεξιλόγιο. Είχαν τη γιορτή τους τη Λαμπρή. Κάθε Λαμπρή λοιπόν, καλούσαν όλα τα λαγουδάκια του δάσους στη λίμνη με τις λεμονιές για να τα κεράσουν λεμονόπιτα και λεμονάδα.

Σήμερα όμως σκέφτηκαν κάτι διαφορετικό για τα λαίμαργα, λιχούδικα λαγουδάκια: λαζάνια και λαχανόζουμο. Λίγα λίγα έφταναν στη λίμνη και τους πρόσφεραν λουλούδια.

Ένας λύκος, μια λεοπάρδαλη και ένα λιοντάρι που ταξίδευαν με ένα λιλά λεωφορείο από τη Λάρισα τραγουδώντας «Λα λα λα», είδαν τα λαγουδάκια και τους είπαν να πάνε μαζί τους στο λούνα παρκ.

Διασκέδασαν πολύ και στο τέλος λαχανιασμένα έτρεξαν στα λαγουμάκια τους να κοιμηθούν.

Μαρίνα και Μαίρη

Μια μέρα του Μαΐου τα μεσάνυχτα, η Μαρίνα Μέρκελ και η Μαίρη Μάπετ έκαναν το μπάνιο τους, φόρεσαν τα μπουρνούζια τους και κάθισαν να μιλήσουν. Έθελαν να μετακομίσουν από τις Μπαχάμες γιατί δεν υπήρχε μπαχάρι. Αποφάσισαν να πάνε στη Μαδαγασκάρη, γιατί έμαθαν ότι εκεί υπήρχε ένας μωλωνάς που στο μύλο του οι μωλόπετρες άλεθαν μπαχάρι. Για να το αποκτήσουν έπρεπε να το ανταλλάξουν με μυρμήγκια από τις μεγάλες μυρμηγκοφωλιές της Μαδαγασκάρης.

Το άλλο πρωί, αφού έφαγαν ψωμί με μέλι, μερέντα και μαρμελάδα, πήραν το μετρό. Σε όλο το ταξίδι μετρούσαν μαϊμουδάκια για να κοιμηθούν και έπιναν μέντα για να ξεδιψάσουν. Ο μάγειρας του μετρό τους έδινε το μενού για να διαλέξουν φαγητό.

Το μενού έγραφε:

Μενού

**Μακαρόνια με μπέικον
μουσακάς
μπάμιες
μανιτάρια
μπριάμ
μπριζόλα μοσχαρίσια
μπιφτέκι.**

Ποτά

χυμός μήλου
μπύρα

Επιδόρπιο

Μηλόπιτα
Μπουγάτσα
Μούρα
Μπανάνες

-Μπανάνες ή καμπάνες λέει εδώ; είπε η **Μαρίνα Μέρκελ**. Όλοι γέλασαν με το αστείο της.

Σε μιάμιση βδομάδα έφτασαν. Για κακή τους τύχη ο μυλωνάς είχε μετακομίσει στη **Μάλτα** και δυο μάγισσες η **Μάργυ** και η **Μαρία** τις μεταμόρφωσαν με τα μαγικά τους. Η **Μαρίνα Μέρκελ** έγινε μπισκότο και η **Μαίρη Μάπετ** μαργαρίτα. Μια μαμά έκοψε τη μαργαρίτα και ένα μωρό έφαγε το μπισκότο.

Ο ναύτης Νικόλας

Ο καπετάν **Νικηφόρος**, που ήταν λιγάκι **νευρικός**, ταξίδευε με το καράβι του τη «**Νεφέλη**», μεταφέροντας στη **Νανίνια** ένα θησαυρό από χρυσά **νομίσματα**.

Στο καράβι **ναύτης** ήταν ένας **νάνος** που τον έλεγαν **Νίκο** μα τον φώναζαν **Νικόλα**. Αν και ήταν **ναυτικός** συχνά πάθαινε **ναυτία**.

Μια μέρα που είχε θαλασσοταραχή, το καράβι βούλιαξε και ο **Νικόλας** βρέθηκε **ναυαγός** σε ένα **νησί** που το έλεγαν **Νιμία**. Τον είχε βγάλει στη στεριά μια **ναυαγοσώστρια**, η **Νία**, ρίχνοντάς του ένα **νήμα** για να πιαστεί.

Στο **νησί** ζούσαν η **Νικολέτα** η **νηπιαγωγός**, η **Νίνα** η **νοσοκόμα**, η **Νάσια** η **νονά** της και η **ναζιάρα νεράιδα Νάνσου**.

Ο **Νικόλας** **νύσταζε** πολύ και αποκοιμήθηκε αμέσως. Τη **νύχτα** τον **νανούριζαν** τα **τριζόνια**. Το άλλο πρωί που ξύπνησε, ένιωθε άρρωστος . Η **Νίνα** η **νοσοκόμα** του είπε, ότι είχε μια σπάνια αρρώστια τη **Νάβι**, και η θεραπεία ήταν **νερό** με τρεις σταγόνες **νάτριο**. Έγινε γρήγορα καλά και περνούσε τη μέρα του ζωγραφίζοντας με **νερομπογιές**, παίζοντας **ντόμινο** ή τρώγοντας **νόστιμα νάτσος**.

Ο καιρός περνούσε και έγιναν καλοί φίλοι. Είχαν κάνει **νόμους** για να μην τσακώνονται.

Το **Νοέμβριο**, η **Νάνσου** η **νεράιδα**, κατάφερε με το μαγικό της ραβδί να τους μεταφέρει σε ένα καράβι που είδαν μακριά στον ορίζοντα. Όλοι ήταν χαρούμενοι που θα γύριζαν στο σπίτι τους.

Ξένιος, Ξέρξης και Ξενοφώντας

Στην **Ξάνθη** έμεναν τρεις φίλοι. Ο **Ξενοφώντας** ο **ξυλοκόπος**, ο **Ξένιος** ο **ξιφομάχος** και ο **ξιφίας** ο **Ξέρξης**.

Ο **Ξενοφώντας** ήταν **ξανθομάλλης**, έκοβε τα δέντρα που **ξεραίνονταν**, τον **ξεκούφαινε** η **φασαρία** της πόλης, ήταν **ξεφτέρι** στις **ξυλοκατασκευές** και **έξυνε** τις **ξυλομπογιές** του πριν **ζωγραφίσει**.

Ο **Ξένιος**, που ήταν **φιλόξενος**, **ξενυχτούσε** κάνοντας **εξάσκηση** στην **ξιφασκία** με το **ξίφος** του.

Ο **Ξέρξης**, ο **παράξενος** **ξιφίας** που **λάτρευε** τις **ξιφιοκροκέτες**, ήταν **ξεχασιάρης**. Πολλές φορές **ξεχνούσε** να **χτενιστεί** και ήταν **ξεμαλλιασμένος**. Είχε μια **μύτη** σαν **ξυράφι** και **βοηθούσε** τους φίλους του. **Αντικαθιστούσε** το **πριόνι** του **ξυλοκόπου** ή το **ξίφος** του **ξιφομάχου** όταν **χρειαζόταν**.

Δίπλα από το σπίτι τους **χτίστηκε** ένα **ξενοδοχείο** με το όνομα «**Ξένια**». Το είχε η **Ξανθή**, η **ξαδέρφη** του **Ξενοφώντα**, που ήταν **λίγο ξεμυαλισμένη** και **όλη τη μέρα** **ξεσκόνιζε** με ένα **ξεσκονόπανο** που όπως **έλεγε** της το είχε **χαρίσει** ένα **ξωτικό**.

Κάποτε **βαρέθηκαν** την πόλη, **ξενοίκιασαν** το σπίτι στην **Ξάνθη** και **διάλεξαν** να **μείνουν** σε ένα **ξύλινο** σπιτάκι από **ξύλο** οξιάς στο **ξέφωτο** του δάσους. **Περνούσαν** **ξένοιαστα** τη μέρα τους. Κάθε **ξημέρωμα** **ξυρίζονταν** με τα **ξυραφάκια** τους **ξοδεύοντας** πολύ νερό.

Δούλευαν ως το βράδυ και **κουράζονταν**. Έτρεμαν το δυνατό **άνεμο** που **ξερίζωνε** τα δέντρα. Μια φορά τους **ξήλωσε** την **ξύλινη** σκεπή. Αφού την **ξαναέφτιαξαν** **ξάπλωσαν** να **ξεκουραστούν** γιατί το **ξυπνητήρι** θα τους **ξυπνούσε** τα **ξημερώματα**, **ακριβώς** στις **έξι**. Μια **καινούρια** μέρα θα **ξεκινούσε**.

Η Όλγα και ο οδοντογιατρός

Η Όλγα με τα όμορφα μάτια και τα όμορφα μαλλιά δουλεύει στον ΟΤΕ. Μένει στην Ουρανούπολη, στην οδό Ονειρών 8. Ο άντρας της ο Οδυσσέας, είναι οφθαλμίατρος και τα παιδιά της, ο Όθωνας και η Ουρανία, πηγαίνουν στο ολοήμερο και είναι καλοί στην ορθογραφία. Τους αρέσει η όπερα.

Κάθε Οκτώβριο, πηγαίνει με την οικογένειά της για ορειβασία στον Όλυμπο. Φέτος όμως, είχε ένα ατύχημα. Έπεσε και της έσπασε ένα δόντι. Ευτυχώς δίπλα από το σπίτι της έχει ένα οδοντιατρείο, στον όγδοο όροφο της οχταώροφης πολυκατοικίας.

Όταν βγήκε στο δρόμο έβρεχε και αμέσως άνοιξε την ομπρέλα της.

Στην είσοδο της πολυκατοικίας υπήρχε μια ορθογώνια ταμπέλα που έγραφε:

Ορφέας Οράκης Οδοντίατρος

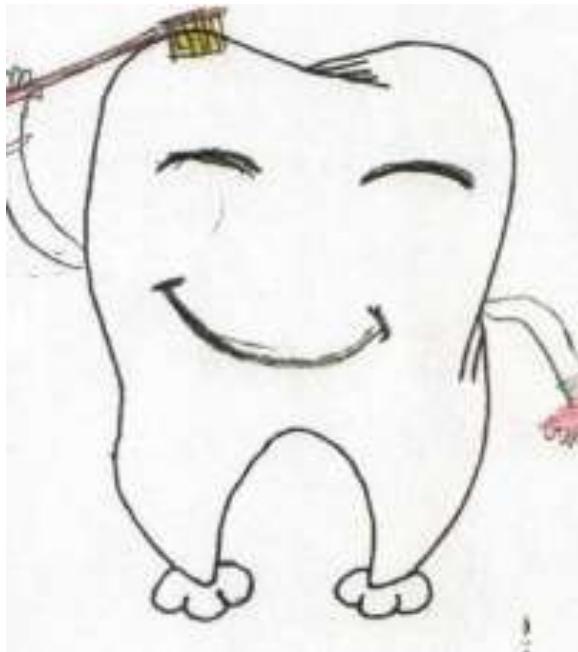
Χτύπησε το κουδούνι και ανέβηκε. Ο οδοντογιατρός την υποδέχτηκε χαμογελώντας. Είχε όμορφα λαμπερά δόντια.

- «Καθίστε παρακαλώ»

Όση ώρα της εξέταζε τα δόντια, η Όλγα που είχε μεγαλώσει στην Ολλανδία, θυμόταν ότι όταν ήταν μικρή και της είχε βγει το πρώτο της δόντι, η νεράιδα των δοντιών της είχε αφήσει στο μαξιλάρι της ένα όστρακο που μέσα του έκλεινε ένα ολόλευκο μαργαριτάρι.

- «Μμ, έτοιμο το δοντάκι. Θα πρέπει μόνο για σήμερα να φάτε μια «-όσουπα» με πολλά ο, ή **ομελέτα** που είναι μαλακή. Θα σας δώσω όμως και μερικές συμβουλές για να είναι τα δόντια σας και τα **ούλα** σας γερά.»

1. Να βουρτσίζετε τα δόντια σας με την **οδοντόβουρτσα** πολύ καλά πρωί και βράδυ.
2. Να χρησιμοποιείτε **οδοντόκρεμα** με φθόριο
3. Να χρησιμοποιείτε **οδοντικό** νήμα αντί για **οδοντογλυφίδα**.

Ο πανέξυπνος πιγκουίνος

Παλιά ζούσε ο Παντελής ο πιγκουίνος, που συνήθιζε κάθε Πέμπτη να παίζει πιάνο χτυπώντας δυνατά τα πλήκτρα και κάθε Παρασκευή έπαιζε ποδόσφαιρο στον Παναθηναϊκό.

Είχε πολλούς φίλους: την Παυλίνα και τον Παύλο, την Παναγιώτα και τον Πάνο, τον Πέτρο και την Πετρούλα. Φορούσε ένα πορτοκαλί παντελόνι, ένα πουά πουκάμισο και πάνινα παπούτσια. Το χειμώνα ζεσταινόταν με ένα πράσινο παλτό.

Όταν πεινούσε, έτρωγε παστίτσιο, πατάτες, πίτα και πίτσα πίνοντας πορτοκαλάδα.

Μια μέρα που έκανε ποδήλατο σκόνταψε σε μια πέτρα και πλήγωσε το γόνατό του. Τότε ήταν που άκουσε ένα παράξενο πράσινο πουλί που έκανε πατίνι να λέει:

- «Πο! Πο! Πόσο αστείος είσαι! Παρδαλός σαν παπαγάλος, πολύχρωμος σαν πεταλούδα! Θέλεις να πάμε στην πισίνα ή να φάμε παγωτό;»

- «Τίποτα από τα δυο. Πάμε να ρίξουμε την πουτίγκα στο πλυντήριο και να ποτίσουμε το παράθυρο.»

Το... ραπτόφωνο

Κάποτε στη **Ρουμανία**, ένας **ρινόκερος** με ένα **ρομπότ** προσπαθούσαν να φτιάξουν τη **ραπτομηχανή** της **ρέγγας** που είχε χαλάσει. Κατά λάθος όμως χρησιμοποίησαν τα κομμάτια ενός **ραδιοφώνου** και δημιούργησαν ένα..... **ραπτόφωνο**.

Η **ρέγγα** το πήρε και πήγε να **ράψει** ένα **ροζ ρουχαλάκι** για την κυρία **Ρόζα Ραπτοπούλου**. Μόλις ξεκίνησε, άρχισε να ακούγεται εκτός από τον ήχο της **ραπτομηχανής** και ένας **ρυθμός ροκ**. Ξαφνιάστηκε, αλλά της άρεσε πολύ. Η **Ρόζα** που ήταν εκεί, ενθουσιάστηκε και το είπε στις φίλες της. Στη **Ρένα**, τη **Ρένια**, τη **Ρίνα** και τη **Ράνια**. Αυτές πήγαν να δουν την περίεργη **ραπτομηχανή** και άκουσαν ειδήσεις, τραγούδια και διαφημίσεις. Άκουσαν και συνταγές για **ρεβίθια** με **ραπανάκια**, για μαρμελάδα **ροδάκινο** με χυμό **ρόδι**, για **ρολό**, για ένα **ρολόι**, για μια **ρόδα** σε σχήμα **ρόμβου**, για ένα **ρακούν** με **ροδί ράμφος**.

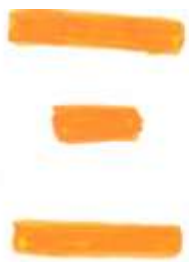
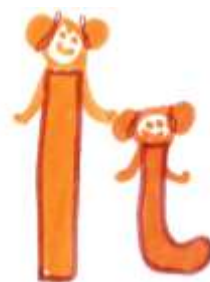
Πέρασαν τέλεια **ράβοντας** κι ένα **ριγέ ροζουλί** φορεματάκι κι όλες μαζί τραγουδούσαν

«**ρε...ρε...ρε.. , ρε...ρε...ρε...**

μας αρέσει το **ροζέ**»,

μια **ρίμα** που έφτιαξε η **Ροζαλία** η μουσικός.

Ο Σταύρος σκαρώνει στιχάκια με τη Σοφία

Ένα **Σάββατο** του **Σεπτέμβρη**, ο **Σταύρος** και η **Σοφία** άρχισαν να **σκαρώνουν** αστεία **στιχάκια**. Να μερικά από αυτά:

«Το **σαχλό** το **σαλιγκάρι**
θέλει βόλτα στο **φεγγάρι**
με τον φίλο του τον **Άρη**»

«Έφαγα κρύα **σαλάτα**
από **σελινοσπανάκια**
και γλυκιά **γλυκοπατάτα**»

«Το **σιχαμερό σκουλήκι**
χώθηκε μες το **μανίκι**»

«Ένα **σπουργιτάκι**
στο **παραθυράκι**
τρώει **σοκολατάκι**
και πίνει **γαλατάκι**»

«Τρέξε, τρέξε **σκούπα**
στο **νεράκι βούτα**»

«Σ' ένα **ποτάμι** από **σουσάμι**
κολυμπάει ένα **σαλάμι**»

«Μία σιωπηλή **σαρδέλα**
με **σατέν** σωμόν κορδέλα
έτρωγε μια καραμέλα
στου αλόγου της τη **σέλα**»

«Μέσα σ' ένα **σπίτι**
τραγουδάει η Hello Kitty
και πάνω στη **σκεπή**
γελάει η Φακιδομύτη
με την πουά τη μύτη»

« Μ' ένα βαγόνι
όλο **σκόνη**
ταξιδεύει ένα πόνυ
με τρύπιο παντελόνι
λερωμένο από πεπόνι»

«Μια γοργόνα με κορόνα
που την έλεγαν Κοκόνα,
πήγε με την Αμαζόνα
που την λέγαν Αλκυόνα
να ανακαλύψουν
τη **σταγόνα** του αιώνα»

Τα **συναρπαστικά, συγκλονιστικά στιχάκια** τους, τα
διάβασε ένας **συνθέτης** και τα μελοποίησε. Ο
Σταύρος και η **Σοφία** έγιναν **σπουδαίοι στιχουργοί.**

Ένας Ταύρος με ταλέντο

Στον **Ταύρο** ζούσε ένας **ταύρος** με **ταλέντο** στη μουσική. Έπαιζε **ταμπούρλο, τρομπόνι, τρομπέτα, τούμπα** και ακουγόταν «Τα τα τα» και **τρέλαινε** τη γειτονιά.

Είχε **τρία ταυράκια** που λέγαν **τραγουδάκια**, και **τρώγανε τοστάκια** με **τονοσαλάτα** και **τυράκια**.

Μια μέρα κύλησε στην γειτονιά ένα **κόκκινο τόπι**. Ο **Ταύρος** χάρηκε που το είδε και άρχισε να το κυνηγάει. Το **τόπι τρόμαξε** και από την **ταραχή του τραύλιζε** και πήδηξε μέσα σε ένα **τρίκυκλο**. Ο **Ταύρος** **τρέχοντας** σταμάτησε ένα **ταξί** που το οδηγούσε ένας **ταξιτζής** με **τριανταφυλλί τιράντες** και του είπε να ακολουθήσει το **τρίκυκλο**. Το **τόπι τρομοκρατημένο** χώθηκε σε μια **τρύπα**. Ο **Ταύρος** του φώναξε με έναν **τηλεβόα**: « Μην φοβάσαι! Δεν θα σε **τρυπήσω** με τα κέρατα μου! Θέλω μόνο να παίξουμε **τένις** και να σε **κεράσω** ένα κομμάτι **τούρτα** με **τρούφα**.»

Ο υπναράς υπουργός

Η **Υβόννη** είναι γυναίκα ενός **υπουργού** από την **Ύδρα** και **υπάλληλος** στο **Υπουργείο Υγείας**. Ο **υπουργός** την βάζει να δουλεύει **υπερωρίες** και **κουράζεται** πολύ. Της **υποσχέθηκε** όμως ότι θα πάνε με ένα **υπερωκεάνιο** ταξίδι μακρινό.

Ο **υπουργός** είναι **υπναράς**. Συνέχεια είναι στο **υπνοδωμάτιό** του και **χουζουρεύει**. Είναι και **πονηρός**. Για να **ξεγελάει** την **Υβόννη** κάνει τον **υπνοβάτη** και τρώει κρυφά **γλυκά** από το ψυγείο. Ένα βράδυ η **Υβόννη** τον **κατάλαβε** και τον **υποδέχτηκε** στην **κουζίνα** **ρίχνοντάς** του ένα ποτήρι **ύδωρ**.

- Σου **υπόσχομαι** πως δεν θα το **ξανακάνω** **Υβόννη** μου.

- Όλο **υποσχέσεις** είσαι. Έχω **χάσει** την **υπομονή** μου μαζί σου. **Υποσχέθηκες** στη **Υπατία** ότι θα της **χαρίσεις** **ύφασμα**. Στον **υδραυλικό** πως θα του δώσεις τα **υλικά** για να **επισκευάσει** τη βρύση στο **υπόγειο** που **γέμισε** **υγρασία**. Στον **υποδιευθυντή** ότι θα τον **κάνεις** **διευθυντή**. Στον **παπά** ότι θα **ψάλλεις** **ύμνους** τα **Χριστούγεννα**. Και το ταξίδι μας; Δεν είσαι **υπεύθυνος**.

- **Υπερβάλλεις**, της **απάντησε** με **σοβαρό** **ύφος**. Ας **ρίξουμε** έναν **υπνάκο** και τα **λέμε** **αύριο**.

Το άλλο πρωί η **Υβόννη** **βρήκε** ένα **μπουκέτο** από **υάκινθους** αλλά όχι και τον **υπουργό**.

Τι να **έγινε**;

Ο **υπουργός** **εξαφανίστηκε**. Παρέα με το **φίλο** του τον **υποναύαρχο** **κ. Υψηλάντη**, **μπήκε** σ' ένα **υποβρύχιο** και **χάθηκε** στη **θάλασσα**.

Το φοβιτσιάρικο φάντασμα

**Φαντασματάκι φαλακρό
με φανάρι και φακό
πάει, φωτίζει το φεγγάρι.
Και με φασιανού φτερό
φτιάχνει ένα μαξιλάρι
που είναι σούπερ μαλακό.**

Αυτό το **φάντασμα** λοιπόν με τη μεγάλη **φαντασία**, ζούσε στη **Φιλαδέλφεια**. Έκανε παρέα με τη **Φωτεινή** τη **φαρμακοποιό** από το **Φάληρο** που **φορούσε φούξια** **φαρδύ φουστάνι** και **φραουλί φιόγκο** στα μαλλιά, και τον **Φώτη** το **φούρναρη** από τη **Φλώρινα** που του ζύμωνε **φρέσκες φέτες ψωμιού**.

Πάνω σ' αυτές ή σε **φρυγανιές** άλειφε ένα μαλακό τυρί ή **φέτα** και τις έτρωγε. Είχε αλλεργία στο **φυστικοβούτυρο**, τις **φράουλες**, στα φύλλα **φυστικιάς**. Τον έπιανε **φαγούρα** αν τα μύριζε.

Το **Φεβρουάριο**, το έβαλαν επτά χρόνια **φυλακή** γιατί έκανε **φάρσες φοβερές**. Στο κελί του **φιλοξενούσε** τα ποντίκια που έπιανε στη **φάκα**.

Ήταν **φοβιτσιάρικο**. **Φοβόταν** το **φούρνο** μικροκυμάτων γιατί νόμιζε πως θα τον παρασύρουν τα κύματά του, τη **φωτιά**, το δάγκωμα των **φιδιών**. Δεν κολυμπούσε ποτέ στη **φουρτουνιασμένη** θάλασσα και έτρεμε τις **φάλαινες**, τους **φαλινοκαρχαρίες**, τις **φώκιες**, τα **φαγκριά**. **Φοβόταν** τη **Φιφή** που έκανε **φούσκες** από **φιφικάκια**, τους **φαντάρους** που του θύμιζαν τον πόλεμο, το **φύσημα** του αέρα στις **φυλλωσιές**. **Φοβόταν** ακόμα και όταν έβλεπε τον εαυτό του στον καθρέφτη.

Για να ξεχνάει το **φόβο** του έπαιζε με τους **φίλους** του **φιδάκι**, και **φλιπεράκι**. Όταν ήταν μόνο του έπαιζε στη **φλογέρα** στη **φουσαρμόνικα** ή στο **φλάουτο**, τη νότα **Φα**.

Χάχανα και χάχανα

Στη χώρα του Χ ακούγονταν χάχανα πολλά. Χαχάνιζαν χαρούμενα και χαριεντίζονταν γιατί ήταν ερωτευμένα.

Το **α** χάχανο ήταν ερωτευμένο με την αχτένιστη αγελάδα και ζούσε στη χώρα Αστανάπανε.

Το **β** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τη βαρετή βασιλόπιτα και ζούσε στη χώρα Βαρκαστογιαλό. .

Το **γ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το γελαστό γιουβαρλάκι και ζούσε στο Γαργαλιστάν.

Το **δ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το δακρυσμένο δεινόσαυρο και ζούσε στη χώρα Δεβαριέσαι.

Το **ε** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το ελαφρόμυαλο ελεφαντάκι και ζούσε στη χώρα Εγιαμόλα-Εγιαλέσα.

Το **ζ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το ζηλιάρικο ζουζούνι και ζούσε στη Ζαχάρω .

Το **η** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τον Ηλία τον ηθοποιό και ζούσε στην Ηλιοτροπία .

Το **θ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το θυμωμένο θαλασσοπόρο και ζούσε στο Θελωκιάλλο

Το **ι** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τον ιππότη ιππόκαμπο και ζούσε στη χώρα Ισωσέρθω.

Το **κ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το κίτρινο κεφτεδάκι και ζούσε στη χώρα Κολλαπέντε.

Το **λ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το λιχούδικο λαγουδάκι και ζούσε στη χώρα Λιγοακόμα.

Το **μ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το μαγικό μπαστούνι και ζούσε στη χώρα Μημεζαλίζεις.

Το **ν** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το νυσταγμένο νάνο και ζούσε στη Νεραιδοχώρα.

Το **ξ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τον ξυπόλητο ξιφομάχο και ζούσε στο Ξιφόκαστρο.

Το **ο** χάχανο ήταν ερωτευμένο με την ονειροπαρμένη ομελέτα και ζούσε στη χώρα Οτιπείς.

Το **π** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το παρδαλό ποντίκι και ζούσε στην Ποπκορνία.

Το **ρ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το ροζ ροχαλητό και ζούσε στη χώρα Ρεφίλε .

Το **σ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το στριμμένο σκουλήκι και ζούσε στη χώρα Σταμούτρασου.

Το **τ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με την τρομερή τρομπέτα και ζούσε στη χώρα Τιμασλές.

Το **υ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τον υπναρά υδραυλικό και ζούσε στην Υδρογειοπέρα .

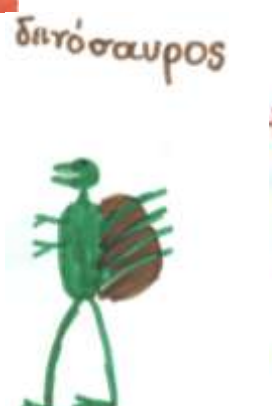
Το **φ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με τη φωνακλού Φωφώ και ζούσε στη χώρα Φτουςουφτούσου.

Το **χ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με το χαρωπό χαρταετό και ζούσε στη Χαχανοχώρα.

Το **ψ** χάχανο ήταν ερωτευμένο με την ψωροπερήφανη ψείρα και ζούσε στη χώρα Ψιτκαλέ.

Το **ω** χάχανο ήταν ερωτευμένο με την ωραία Ωραιάνθη και ζούσε στη χώρα Ωραγιαπλάκα.

Η ψιψίνα και ο ψαράς

Σ' ένα ψαροχώρι, στα **Ψαρά**, ψάρευε κάθε μέρα ο **ψηλός ψαράς**. Πήγαινε παρέα με την **ψιψίνα** του. Προτιμούσε τα **ψιλά ψάρια**. Συνήθιζε να τα **ψήνει** στην **ψησταριά** ή να τα κάνει **ψητά** στο ταψί. Σπάνια έκανε **ψαρόσουπα**. Όταν έπιανε καλή **ψαριά** τα έβαζε στο **ψυγείο** του **ψαράδικου**. Τα **ψαροκόκαλα** τα έτρωγε η **ψιψίνα** που της άρεσε να **ξαπλώνει** σε μια **ψάθα**.

Όσο αυτοί οι δυο ήταν χαρούμενοι τόσο δυστυχισμένα ήταν τα **ψαράκια** στο **ψαροχώρι**. Ο **Ψαράς** και η **ψιψίνα** τούς **φόβιζαν**.

Δεν ήξεραν τι να κάνουν. Εκείνο το πρωί όμως έφτασε ένα παράξενο ζευγάρι στο χωριό. Ήταν μια **ψείρα** με **ψηλά** τακούνια και ένας **ψύλλος** με **ψηλό** καπέλο, πιασμένοι **αγκαζέ**.

«Μην ανησυχείτε, είπαν στα **ψαράκια**. Εμείς θα σας **γλιτώσουμε!**»

Έτσι κι έγινε. Η **ψείρα** με τα **ψηλά** τακούνια όρμησε στο κεφάλι του **ψαρά** και ο **ψύλλος** με το **ψηλό** καπέλο στο σώμα της **ψιψίνας**.

Αμέσως τους έπιασε φαγούρα τρομερή.

«Ε! **ψιτ** πιάσε με αν μπορείς, **ψιθύριζε** η **ψείρα** στο αυτί του **ψαρά**»

«Ε, **ψιτ** πιάσε με αν μπορείς. **Ψιθύριζε** και ο **ψύλλος** στο αυτί της γάτας»

Ψαχούλευαν και οι δυο με μεγάλη μανία αλλά τίποτα. Σκέφτηκαν να κόψουν με **ψαλίδι** τα μαλλιά τους αλλά δεν το έβρισκαν. Από την πολλή φαγούρα έφυγαν τρέχοντας από το χωριό. Τα **ψάρια** σώθηκαν για πάντα. Η **ψείρα** με τα **ψηλά** τακούνια και ο **ψύλλος** με το **ψηλό** καπέλο έγιναν ήρωες στο **ψαροχώρι**. Τα **ψάρια** για να τους τιμήσουν έστησαν αγάλματα στην πλατεία.

Στην Ωκεανία

Ένας ωκεανολόγος που μελετούσε τους ωκεανούς και μια ωραία ωρολογοποιός από τον Ωρωπό, πήγαν στο ωδείο, έφαγαν ώριμα φρούτα που είναι ωφέλιμα, έριξαν στους ώμους τους ζακέτες και πήγαν σε έναν ωτορινολαρυγγολόγο γιατί έπαθαν ωτίτιδα. Τους είπε να βάζουν στα αυτιά τους ωτασπίδες. Ταξίδεψαν μαζί ως την Ωκεανία και είδαν καγκουρό και κοάλα. Πέρασαν πολύ ωραία.

« το περίσσευμα της αγάπης γίνεται
ταχτάρισμα, νανούρισμα, παραμύθι.....»

Γλυκά μου παιδιά,
Σας ευχαριστώ που μου δώσατε την
ευκαιρία να περιπλανηθώ στα εμπνευσμένα
παραμύθια σας. Η ψυχή μου πλημμύρισε
από θύμησες παιδικές, στιγμές μαγικές,
συναισθήματα πρωτόγνωρα και ονειρεμένα.
Να έχετε πάντα στο μυαλό σας ότι όποιος
φυλάει τα παραμύθια στην καρδιά του, όλα
τα ελπίζει.

Η δασκάλα σας
Φωτεινή Ζέρβα

Ιούνιος 2013